

Araştırma Makalesi

Künye: Cihan, B.B. & Dişlitaş, H. (2021). Amatör Futbol Ligi Oyuncularının, Farklı Değişkenlere Göre Sportif Öz Yeterlilik Düzeyleri, Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 23(1).

AMATÖR FUTBOL LİGİ OYUNCULARININ, FARKLI DEĞİŞKENLERE GÖRE SPORTİF ÖZ YETERLİLİK DÜZEYLERİ

Bekir Barış CİHAN¹, Harun DİŞLİTAŞ²

ÖZ

Bu araştırmanın amacı amatör futbol liglerinde küçük futbolcu oynatmanın, oyuncu üzerindeki sportif öz yeterlilik düzeylerine etkisinin incelenmesidir. Araştırma 2018-2019 sezonu amatör futbol liglerindeki oyunculara yönelik olup toplam 320 futbolcuya uygulanmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak Vealey (1986) tarafından geliştirilen Yıldırım (2009) tarafından Türkçeye uyarlanan "Sürekli Sportif Kendine Güven Ölçeği" (SSKGÖ) ile araştırmacı tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Elde edilen veriler Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) istatistik programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Verilerin analizinde öncelikle tanımlayıcı istatistikler incelenmiştir. Veriler, ilk olarak normallik testleri ile sınanmıştır. Bu kapsamda yapılan normallik testi (çarpıklık-basıklık) verilerin normal dağılıma sahip olduğunu göstermiştir. Bu nedenle de parametrik testler uygulanmıştır. Çalışmanın güvenilirliği açısından Cronbach's Alpha testine tabi olmuş, çalışmada ayrıca bağımsız örneklem t testi, tek yönlü varyans analizi testi, sıklık analizi ve ki-kare testi kullanılmıştır. Araştırma sonucuna göre; konuyla ilgili araştırmalar dikkate alındığında, öz yeterlilik üzerine yapılmış çalışmaların olduğu ancak amatör futbolcu ve genç oyuncular ile ilgili yapılmış araştırmanın olmadığı görülmektedir. Bu sebepten bu çalışmanın hem alanda eksik olan boşluğu doldurması hem de yeni çalışmalara kaynak oluşturması açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Amatör, Öz yeterlilik

SPORTIVE SELF-EFFICIENCY LEVELS OF AMATEUR FOOTBALL LEAGUE PLAYERS ACCORDING TO DIFFERENT VARIABLES

ABSTRACT

The aim of this study is to examine the effect of playing junior football players in amateur football leagues on their sportive self-efficacy levels. The research is aimed at players in amateur football leagues in the 2018-2019 season and was applied to a total of 320 players. The "Continuous Sportive Self-Confidence Scale" (SSKGÖ) developed by Vealey (1986) and adapted to Turkish by Yıldırım (2009) and the "Personal Information Form" created by the researcher were used as data collection tools in the study. The data obtained were analyzed using the Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) statistical program. In the analysis of the data, descriptive statistics were examined first. The data were first tested with normality tests. In this context, the normality test (skewness-kurtosis) showed that the data have a normal distribution. Therefore, parametric tests were applied. The study was subjected to Cronbach's Alpha test in terms of reliability, independent sample t test, one-way analysis of variance test, frequency analysis and chi-square test were also used in the study. According to the results of the research; Considering the researches on the subject, it is seen that there are studies on self-efficacy, but there is no research on amateur football players and young players. For this reason, it is thought that this study is important in terms of both filling the missing gap in the field and creating a source for new studies.

Keywords: Football, Amateur, Self-efficacy

¹ Yozgat Bozok Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Yozgat.
0000-0002-3107-3849

² Yozgat Bozok Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Yozgat.
0000-0003-3818-4637

GİRİŞ

Spor kavramı bireylerin zihinsel, duygusal, fiziksel ve toplumsal açısında faydalı olduğu ve katkıda bulunacağı fikri literatür taramalarına baktığımızda oldukça uzun bir maziye sahiptir ve çok yaygın bir görüştür. Spora yönelen insanların kendilerini iyi hissetme, fiziki açıdan hoş görünme ve bu durumdan hoşnut olma algısı içerisinde oldukları bilinmektedir. Cihan ve Ilgar Araç (2018)'a göre gençlerin yaşam becerilerini arttırmak açısından spor aktivitelerinin önemi büyük olduğunu belirtmişlerdir. Sporun sosyalleşme üzerine etkisi hakkında Karaç Öcal (2019) yapmış olduğu çalışmada sosyal grupların sporcuların kendilerini kötü hissetmelerinde etkili olduğu sonucuna ulaşmıştır. Spor kişilerin hem ruhsal gelişimini sağlar hem de ruhsal gelişimini sağlarken kendine güven duygusu oluşturur. Ayrıca spor insanların psikolojik yönden hayata hazırlanmasını sağlayan en etkili faaliyet biçimidir. Sırgancı ve ark., (2019) bireylerin spor faaliyetleri esnasında psikolojik ihtiyaçlarının karşılanma düzeyinin yüksek olmasının spora bağlılık düzeyini artıracığı yönünde görüş belirtmiştir. Spor bu yönüyle insanların psiko-sosyal toplumsal ve bireysel olarak denge kurmasına katkı sağlar.

Spor, beden eğitimi faaliyetlerini alt dallara ayırarak çeşitli branşlarda somutlaştırılmış, maksimum düzeyde yapıldığında estetik, fizyolojik, psikolojik ve teknik özellikleri gerekli kılan müsabakalara dayalı ve birtakım kurallar çerçevesinde yapılan etkinliktir (Kale, 2003). İmamlı ve Ünver (2018) sporun, karakter yapısı üzerinde önemli bir etkisinin olduğunu belirtmiştir. İnan ve ark. (2019) spor faaliyetlerine katılan bireylerin sosyal kaygısını ve beraberinde getirdiği olumsuz etkilerde bir azalma olduğu sonucuna ulaşmışlardır.

Günümüzde spor denilince akla ilk gelen spor dalı olan futbol, on birer kişilik iki takım arasında, daire şeklinde özel bir topa (meşin) eller değmeden, vücudun farklı yerleriyle vurarak, rakip takımın kalesine gol atılması fikrine dayalı bir oyundur. Her bir takım sahada farklı noktalarda duran ve farklı görevler üstlenen oyuncularından oluşur (Hurley, 2011). Oyuncu, oyun içerisinde sürekli dengeli olarak, pozisyonlarda dengesini kaybetmeyi, oyunun muhtelif bölümlerinde, değişik konumlarda kafa ve vücudunun diğer kısımlarını nerede, nasıl ve ne şekilde kullanması gerektiğini bilmek zorundadır (Akgün, 1994).

Öz yeterlilik, kişilerin, talep edilen zor görevler ve kendi uygulamaları üzerinde kontrol tesis edebilme kapasitelerine duydukları inançlarıdır (Luszczynska ve ark., 2005). Bu kapsamda, öz yeterlilik açısından kişinin sahip olduğu becerilerin sayısının bir önemi yoktur. Kişinin sahip olduğu bu beceriler ile neler yapabileceğine ilişkin inancının ne olduğu, daha önemlidir (Bandura, 1997).

Öz yeterlilik konusundaki inançlar, kişinin gerçekte sahip olduğu kapasite ya da becerileri yansıtmaz, belirli koşullar altındaki kapasitesi ile ilgili inançlarını ifade eder (Evers ve ark., 2002). Burada vurgulanması gereken bir diğer konu kişilerin gerçekte sahip oldukları beceriler ile öz yeterlilik inancı arasındaki ilişkinin farklılıklar gösterebileceğidir. Başka bir deyişle, bir kişi herhangi bir işi yapabilecek beceriye gerçekte sahip olmasına rağmen, bu konudaki öz yeterlilik inancı düşük düzeyde olabilir. Bu durumda birey bu inancın bir sonucu olarak ya başarısız olacak ya da ilgili eylemi hiç gerçekleştirilmeyecektir (Özerkan, 2007).

Ülkemizde profesyonel olarak kabul edilen yalnız futbol branşı olmasına rağmen, özellikle son yıllarda çeşitli branşlarda, amatörlüğünün, gizli veya yarı profesyonelliğe dönüştüğü görülmektedir. Konuya bu açıdan bakıldığı amatör ve profesyonel net bir ayırım yapılmamakta, ancak aradaki anlaşmalar ve kontratlara göre bu ayırım değerlendirilmektedir (Günay ve Yüce, 2008). Amatör futbolunu hiçbir maddi karşılık beklemeden amacın eğlence olduğu sportif etkinlikler şeklinde değerlendirildiği söylenebilir. Bu bilgiler ışığında son yıllarda Türkiye Futbol Federasyonu tarafından uygulanan amatör lig organizasyonlarının oyuncuların öz yeterlilik düzeyleri üzerinde nasıl bir etki yaptığı önemli hale geldiği düşünülmektedir.

Bu araştırmanın amacı, amatör futbol ligi oyuncularının sportif öz yeterlilik düzeylerinin farklı değişkenler üzerine etkilerinin incelenmesidir. Bu genel amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır:

Yaş değişkenine göre öz-yeterlilik düzeyleri değişmekte midir? Eğitim değişkenine göre öz-yeterlilik düzeyleri değişmekte midir? Milli sporcu değişkenine göre öz-yeterlilik düzeyleri değişmekte midir? Ekonomik durum değişkenine göre öz-yeterlilik düzeyleri değişmekte midir? Sporcu yaş değişkenine göre öz-yeterlilik düzeyleri değişmekte midir? Ailede spor yapma değişkenine göre öz-yeterlilik düzeyleri değişmekte midir? Oynadığı lig değişkenine göre öz-yeterlilik düzeyleri değişmekte midir?

YÖNTEM

Araştırma Grubu

Çalışmanın evrenini; Yozgat, Ankara, Kırşehir ve Kayseri illerine bağlı bölgesel ve yerel amatör lig kapsamında futbol oynayan sporcular, örneklemini ise Yozgat, Ankara, Kırşehir ve Kayseri illerine bağlı bölgesel ve yerel amatör lig kapsamında futbol oynayan toplam 320 futbolcu oluşturmaktadır. Bu kapsamda veri toplanırken kolayda örnekleme yöntemi dikkate alınmıştır

Veri Toplama Araçları

Mevcut çalışmada Vealey (1986) tarafından geliştirilen, Yıldırım (2013) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Sürekli Sportif Kendine Güven Ölçeği (SSKGÖ)" ile araştırmacı tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır.

Kişisel Bilgi Formu: Kişisel bilgi formu, yaş, eğitim, milli sporcu, ekonomik durum, sporcu yaşı, ailede spor yapma ve oynadığı lig değişkenini belirlemek amacıyla araştırmacılar tarafından hazırlanan sorulardan oluşturulmuştur.

Sürekli Sportif Kendine Güven (SSKGÖ) Ölçeği: Ölçek tek boyutludur ve toplam 13 maddeden oluşmaktadır. Ölçek maddeleri (1) Çok Düşük, (2) Düşük, (3)Orta, (4) Yüksek ve (5) Çok Yüksek biçiminde puanlanmaktadır. Ölçekte ters kodlanması gereken madde yoktur. Veriler, 2018-2019 futbol sezonunda bölgesel amatör lig ve yerel amatör ligde farklı takımlarda oynayan küçük yaşta futbolculardan toplanmıştır. Oluşturulan anket/ölçek formu, futbolculara uygulanmadan önce konu ile ilgili bilgilendirme yapılmıştır. Gönüllü katılım ilkesine bağlı kalınmış bu kapsam dâhilinde veriler toplanmıştır. Toplanan verilerden eksik/hatalı olanlar çıkarılmış geriye kalan 320 anket/ölçek bilgisayar ortamına aktarılmıştır.

Verilerin Analizi

Katılımcılardan elde edilen veriler SPSS 21.00 yazılımı aracılığı ile elektronik ortama aktarılarak çeşitli istatistik analizler uygulanmıştır. Futbolculardan toplanan veriler öncelikle normallik testlerine (çarpıklık- basıklık) tabi tutulmuştur. Yapılan analizler verilerin normal bir dağıldığını göstermiştir. Bu kapsamda parametrik testlerin uygulanması esas alınmıştır. Veriler, betimsel istatistik değerler verilmiş, bağımsız gruplar için t-test ve tek yönlü varyans analizi ANOVA ile test edilmiştir. ANOVA kapsamında oluşan farklılık ise Tukey çoklu karşılaştırma testi ile desteklenmiştir. Anlamlılık değeri ise $p < 0,05$ olarak alınmıştır.

BULGULAR

Tablo 1. Sürekli Sportif Güven Açısından Sporcuların Eğitim Düzeyi Değişkeni Anova Testi Sonucu

Ölçek	Eğitim Durumu	N	Ort.	Ss.	F	p	Anlamlı Fark
Sürekli Sportif Güven	İlkokul	25	43,84	13,37	5,113	,001	Lise>Ön Lisans Ön Lisans>Lise>Lisans Lisans>Ön Lisans
	Ortaokul	10	40,50	11,89			
	Lise	98	47,45	8,60			
	Ön Lisans	103	42,77	10,20			
	Lisans	84	47,41	6,56			

Toplam	320	45,42	9,48
--------	-----	-------	------

(p<0.05)

Tablo 1 incelendiğinde, Sporcuların öğrenim durumları incelendiğinde farklı öğrenim düzeyinde olanlar arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir (p<0,05). Elde edilen sonuçlar, anlamlı farklılığın lise öğrenim durumuna sahip sporcular lehine çıktığını göstermektedir.

Tablo 2. Sürekli Sportif Güven Açısından Sporcuların Baba Eğitim Düzeyi Değişkeni Anova Testi Sonucu

Ölçek	Eğitim Durumu	N	Ort.	Ss.	F	p
Sürekli Sportif Güven	İlkokul	12	43,33	13,64	1,115	,349
	Ortaokul	85	46,29	8,56		
	Lise	80	44,27	9,64		
	Ön Lisans	87	44,87	8,79		
	Lisans	56	47,07	10,52		
	Toplam	320	45,42	9,48		

(p<0.05)

Tablo 2 incelendiğinde sporcuların baba öğrenim durumları incelendiğinde farklı öğrenim düzeyine sahip olanlar arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmemiştir (p>0,05). Bu bulgu, baba öğrenim durumunun sürekli sportif güven üzerinde etkili olmadığını göstermektedir.

Tablo 3. Sürekli Sportif Güven Açısından Sporcuların Anne Eğitim Düzeyi Değişkeni Anova testi sonucu

Ölçek	Eğitim Durumu	N	Ort.	Ss.	F	p
Sürekli Sportif Güven	İlkokul	35	43,88	9,389	,477	,753
	Ortaokul	145	46,10	9,11		
	Lise	72	45,30	10,73		
	Ön lisans	47	44,74	8,65		
	Lisans	21	45,28	9,83		
	Toplam	320	45,42	9,48		

(p<0.05)

Tablo 3 incelendiğinde Sporcuların anne öğrenim durumları incelendiğinde farklı öğrenim düzeyine sahip olanlar arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmemiştir (p>0,05). Bu

bulgu, anne öğrenim durumunun Sürekli Sportif Güven üzerinde etkili olmadığını göstermektedir.

Tablo 4. Sürekli sportif güven açısından lisanslı sporculuk düzeyi değişkeni Anova testi sonucu

Ölçek	Lisanslı Sporculuk Süresi	N	Ort.	Ss.	F	p	Anlamlı Fark Çıkan Gruplar
Sürekli Sportif Güven	1-3 yıl	127	44,71	10,17	2,526	,042	4-6 yıl / 7 yıl ve üzeri
	4-6 yıl	125	44,91	9,94			
	7 yıl ve üzeri	68	47,70	6,61			
	Toplam	320	45,42	9,48			

($p < 0.05$)

Tablo 4 incelendiğinde, Lisanslı sporculuk durumu değişkeni ile ilgili sonuçlar incelendiğinde, farklı lisans yılına sahip sporcular arasında Sürekli Sportif Güven konusunda manidar farklılıklar tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Bu bulgu, lisanslı sporcu olma süresinin sportif güven üzerinde anlamlı etkisinin olduğunu göstermektedir. Ayrıca tabloda, anlamlı farklılığın 7 yıl ve üzeri lisanslı sporculuk yılına sahip sporcular lehine çıktığını göstermektedir.

Tablo 5. Sürekli sportif güven açısından milli takımda yer alma değişkeni Anova testi sonucu

Ölçek	Milli Takımda Yer almak	N	Ort.	Ss.	t	p
Sürekli Sportif Güven	Evet	33	45,90	10,10	,307	,002
	Hayır	287	45,37	9,43		

($p < 0.05$)

Tablo 5 incelendiğinde, Milli takımda yer alan ile yer almayan sporcuların Sürekli Sportif Güvenleri sorgulandığında milli takımda yer almanın anlamlı farklılık yarattığı belirlenmiştir ($p < 0,05$). Bu bulgu, milli takımda bulunmanın sürekli sportif güven üzerinde

anlamli etkisinin olduğunu göstermektedir. Milli takımda yer almanın sporcular üzerinde sportif güven noktasında anlamli etkisinin olduğunu göstermektedir.

Tablo 6. Sürekli sportif güven açısından ailede lisanslı sporcunun olup olmadığı değişkeni t testi sonucu

Ölçek	Ailede Lisanslı Sporcu Olması	N	Ort.	Ss.	t	p
Sürekli Sportif Güven	Evet	147	46,37	9,22	1,649	,006
	Hayır	173	44,62	9,66		

($p < 0.05$)

Tablo 6 incelendiğinde, ailelerinde lisanslı sporcu bulunup bulunmadığını irdelemektedir. Ailesinde lisanslı sporcu olan ile olmayan sporcular arasında manidar farklılık tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Bu bulgu, ailede lisanslı sporcu olmasının sporcuların sürekli sportif güvenleri üzerinde anlamli etkisinin olduğunu göstermektedir.

Tablo 7. Sürekli sportif güven açısından sporculuğun sürdürüldüğü lig değişkeni t testi sonucu

Ölçek	Lig Düzeyi	N	Ort.	Ss.	t	p
Sürekli Sportif Güven	Bal ligi	177	46,13	9,74	1,487	,138
	Amatör Lig	143	44,55	9,10		

($p < 0.05$)

Tablo 7 incelendiğinde, mevcut durumda sporculuğun devam ettiği lig statüsü incelendiğinde bal ligi ve amatör ligde sporculuk hayatına devam edenler arasında Sürekli Sportif Güven noktasında herhangi bir farklılık bulunamamıştır ($p > 0,05$). Bu bulgu, sporculuğun devam ettirildiği ligin sportif güven üzerinde anlamli etkisinin olmadığını göstermektedir.

Tablo 8. Sürekli sportif güven açısından yıllık tahmini kazanç değişkeni Anova testi değişkeni

Ölçek	Gelir Durumu	N	Ort.	Ss.	F	p
Sürekli Sportif Güven	5000 TL ve Altı	187	45,08	8,95	,501	,682
	5001-10.000 TL	42	46,07	9,24		
	10001-15.000 TL	43	46,83	11,51		
	15.001 TL Ve Üzeri	48	44,95	9,86		
	Toplam	320	45,42	9,48		

(p<0.05)

Tablo 8 incelendiğinde, Sporcuların yıllık kazançları ile sportif güvenleri arasındaki ilişki sorgulandığında, farklı gelir grubunda yer alan sporcular arasında sportif güven konusunda herhangi bir manidar farklılık tespit edilememiştir (p>0,05). Bu bulgu, gelir durumunun sürekli sportif güven üzerinde anlamlı etkisinin olmadığını göstermektedir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Sonuç olarak çalışmada sporcuların sürekli sportif güvenlerinin yüksek düzeyde olduğu görülmektedir. Çarpıklık ve basıklık değerleri ise verilerin normal bir dağılım sergilediğini göstermiştir. Beden eğitimi ve spor eğitimi bölümü öğrencilerinin özgüven ve özyeterlilik algıları arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi konulu çalışmada, araştırmada yer alan öğrencilerin özgüven ölçeğinden elde ettikleri puanlarının orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir (Doğru, 2017). Bir diğer çalışmada ise, Beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının akademik öz yeterlilik seviyelerinin yüksek düzeyde olduğu belirlenmiştir (Eroğlu ve Yıldırım, 2018). Gerçekleştirilen bir çalışmada sürekli sportif kendine güven ölçeğinden alınan puanlar incelendiğinde katılımcıların ortalama puanlarının yüksek düzeyde olduğu anlaşılmaktadır (Çetinkaya, 2015).

Mevcut çalışmada, sporcuların öğrenim durumları incelendiğinde farklı öğrenim düzeyinde olanlar arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir. Elde edilen sonuçlar, anlamlı farklılığın lise öğrenim durumuna sahip sporcular lehine çıktığını göstermektedir. Ancak,

yapılan bir araştırmada judocuların eğitim durumuna göre Sportif Güven Düzeylerine göre herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamıştır (Öztürk ve ark., 2016).

Sporcuların baba öğrenim durumları incelendiğinde farklı öğrenim düzeyine sahip olanlar arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmemiştir. Bu bulgu, baba öğrenim durumunun sürekli sportif güven üzerinde etkili olmadığını göstermektedir. Akpınar ve ark. (2015) çalışmasında, sporcuların anne eğitim durumu değişkeni açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Sporcuların anne öğrenim durumları incelendiğinde farklı öğrenim düzeyine sahip olanlar arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmemiştir. Bu bulgu, anne öğrenim durumunun sürekli sportif güven üzerinde etkili olmadığını göstermektedir.

Aynı çalışmada aktif spor yapma, cinsiyet, anne ve babanın eğitim durumu ve spor branşı değişkenine göre öz yeterlik açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamış iken, sınıf, bölüm ve yaş değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir (Akpınar ve ark., 2015).

Lisanslı sporculuk durumu değişkeni ile ilgili sonuçlar incelendiğinde, farklı lisans yılına sahip sporcular arasında Sürekli Sportif Güven konusunda manidar farklılıklar tespit edilmiştir. Bu bulgu, lisans süresinin, sportif güven üzerinde anlamlı etkisinin olduğunu göstermektedir. Ancak mevcut çalışma sonucu ile örtüşmeyen bir çalışmada judocuların antrenman yaşı yılına göre Sportif Güven Düzeylerine göre herhangi bir anlamlı farklılık bulunmamıştır (Öztürk ve ark., 2016). Benzer bir sonuca ulaşılan bir çalışmada da sportif güven açısından sporcuların spor yıllarına göre anlamlı farklılıklar çıkmadığı anlaşılmaktadır (Işık, 2018). Yapılan bazı çalışmalarda da sporcuların spor yılının sportif kendine güvenleri üzerinde herhangi anlamlı bir etkiye neden olmadığı belirlenmiştir (Yanar ve ark., 2017). Diğer bir çalışmada, 10 yıl ve daha lisans az süresine sahip olanların en düşük aritmetik ortalamaya buna karşın 16 yıl ve daha fazla lisans süresine sahip olanların en yüksek aritmetik ortalama sahip olduğunu göstermektedir. Katılımcıların sürekli sportif güven düzeyleri arasındaki ortaya çıkan bu farkın anlamlı olup olmadığını tespit etmek için ANOVA analizi yapılmıştır. Ancak yapılan analiz sonuçları, katılımcıların lisans sürelerine göre sahip oldukları sürekli sportif kendine güven düzeyi ortalama puanları arasındaki farkın anlamlı olmadığını ortaya koymuştur (Çetinkaya, 2015).

Milli takımda yer alan ile yer almayan sporcuların Sürekli Sportif Güvenleri sorgulandığında milli takımda yer almanın anlamlı farklılık yarattığı belirlenmiştir. Bu bulgu, milli takımda bulunmanın sürekli sportif güven üzerinde anlamlı etkisinin olduğunu göstermektedir. Fakat, Judocular üzerinde yapılan bir araştırmada milli sporcu olma

değişkenlerinin sportif güven düzeylerine göre anlamlı bir etkisinin olmadığı görülmüştür (Öztürk ve ark., 2016). Katılımcılardan toplanan verilerin analiz sonuçları incelendiğinde milli sporculuk durumlarına göre SSKGÖ puanlarının anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı anlaşılmaktadır (Çetinkaya, 2015).

Ailelerinde lisanslı sporcu bulunup bulunmadığını irdelemektedir. Ailesinde lisanslı sporcu olan ile olmayan sporcular arasında manidar farklılık tespit edilmiştir. Bu bulgu, ailede lisanslı sporcu olmasının sürekli sportif güven üzerinde anlamlı etkisinin olduğunu göstermektedir. Mevcut durumda sporculuğun devam ettiği lig statüsü incelendiğinde bal ligi ve amatör ligde sporculuk hayatına devam edenler arasında sürekli sportif güven noktasında herhangi bir farklılık bulunamamıştır. Bu bulgu, sporculuğun devam ettirildiği ligin sportif güven üzerinde anlamlı etkisinin olmadığını göstermektedir. Benzer bir sonuca göre sporcularda Kendinle Konuşma ve Öz Yeterlilik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi konulu çalışmada, Amatör Sporcularla Profesyonel sporcular arasında sporculuk seviyesi değişkeni açısından motivasyonel kendinle konuşma seviyelerinin istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna ulaşılmıştır (Gülşen ve ark. 2018). Bir diğer çalışmada ise, sporcuların lisans türü incelenmiş ve farklı lig düzeyinde top oynayan sporcular arasında anlamlı farklılıklar oluşmadığı belirlenmiştir (Işık, 2018).

Sporcuların yıllık kazançları ile sportif güvenleri arasındaki ilişki sorgulandığında, farklı gelir grubunda yer alan sporcular arasında sportif güven konusunda herhangi bir manidar farklılık tespit edilememiştir. Bu bulgu, gelir durumunun sürekli sportif güven üzerinde anlamlı etkisinin olmadığını göstermektedir.

Sporcuların sahip oldukları kardeş sayısı ile sportif güvenleri arasındaki ilişki sorgulandığında, kardeş sayısının farklı olmasının sürekli sportif güven noktasında herhangi bir manidar farklılık yaratmadığı tespit edilmiştir. Bu bulgu, kardeş sayısının sürekli sportif güven üzerinde anlamlı etkisinin olmadığını göstermektedir.

Sporcuların nerede konakladıkları ile sportif güvenleri arasındaki ilişki sorgulandığında, farklı yerlerde konaklayan sporcular arasında sürekli sportif güven noktasında herhangi bir manidar farklılık ortaya çıkmadığı görülmektedir. Bu bulgu, sporcuların konakladıkları yerlerin sürekli sportif güven üzerinde anlamlı etkisinin olmadığını göstermektedir.

Sonuç olarak; yapılacak çalışmalarda nitel ve nicel yöntemler birlikte kullanarak karma çalışmalar yapılabilir. Böylece sportif öz yeterliliğe ilişkin daha detaylı bilgiye ulaşılabilir. Futbolcuların sportif öz yeterliliğini tespit ve takibi için daha fazla çalışmalar yapılabilir. Futbolculara sportif öz yeterlilik konusunda alanında uzmanlar tarafından seminerler

verilebilir. Mevcut çalışmadaki değişkenler üzerindeki etkisine bakılarak daha farklı değişkenler ve örneklem grupları üzerinde çalışmalar yapılabilir.

KAYNAKLAR

1. **Akgün, N. (1994).** Egzersiz ve spor fizyolojisi. Ankara: GSGM Yayınları.
2. **Akpınar Ö, Temel V, Birol S Ş, Akpınar S (2015).** Üniversitede Okuyan Hokey Sporcularının Karar Verme Stilllerinin Belirlenmesi. Kastamonu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 9, 92-99.
3. **Bandura, A. (1997).** Self-efficacy: the exercise of control. New York: W. H. Freeman and Company.
4. **Cihan, B. B., Ilgar Araç, E. (2018).** Spor Yapan ve Spor Yapmayan (Sedanter) Lise Öğrencilerinin Meraklılık Düzeylerinin Belirlenmesi. Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi, 19(2), 1649-1660. DOI:10.29299/kefad.2018.19.02.016
5. **Çetinkaya, T. (2015).** Takım sporlarında sporcu kimliği ve sürekli sportif kendine güven ilişkisi. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
6. **Doğru, Z. (2017).** Beden eğitimi ve spor eğitimi bölümü öğrencilerinin özgüven ve özyeterlilik algıları arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi. Beden Eğitimi ve Spor Araştırmaları Dergisi, 9(1), 13-23.
7. **Eroğlu, O., ve Yıldırım, Y. (2018).** Beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının akademik öz-yeterlilik düzeylerinin belirlenmesi. Türkiye Spor Bilimleri Dergisi, 2(2), 67-73.
8. **Evers, W. J. G., Brouwers, A. ve Tomic, W. (2002).** Burnout and self-efficacy: a study on teachers' beliefs when implementing an innovative educational system in the Netherlands. British Journal of Educational Psychology, 72, 227-243.
9. **Gülşen, D. B. A., Yıldız, A. B., Bayköse, N. ve Eryücel, M. E. (2018).** Bireysel ve takım sporu yapan spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin kendinle konuşma düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi, 1(2), 58-66.
10. **Günay, M. ve Yüce A. (2008).** Futbol Antrenmanının Bilimsel Temelleri. Ankara: Gazi Kitabevi.
11. **Hurley, M. (2011).** Futbol oynuyorum: Defans (Çev: Neşe Akın). İstanbul: Caretta Çocuk Yayınları.
12. **Işık, U. (2018).** Amatör ve profesyonel sporcu lisanlarına sahip futbolcuların sportif kendine güven düzeyleri ile sporcu kimlikleri arasındaki ilişki. Spor Eğitim Dergisi, 2(3), 26-35.
13. **İmamalı, H. Ünver G. (2018).** Spor Karakterinin Demografik Nitelikler Açısından İncelenmesi. Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi,; 1(1): 36-49.
14. **İnan, M., İnan., S. A., Varol, Y., K., Çolakoğlu F., F., Çolakoğlu Tekin. (2018).** Ergenlerin Sosyal Görünüş Kaygılarının Beden Eğitimi Dersine Yönelik Sürekli Kaygı Düzeyleri Üzerindeki Etkisi. Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi. 12,3: 258-265.
15. **Kale, R., Ergen, E. (2003).** Beden eğitimi ve spor bilimlerine giriş. İstanbul: Nobel Yayınevi.
16. **Luszczynska, A., Scholz, U. vd. (2005).** The General Self-efficacy Scale: Multicultural validation studies. The Journal of Psychology, 139 (5), 439-457.
17. **Öcal Karaç Y. (2019).** Spor Bilimleri Alanında Araştırma Makaleleri. Gece Akademi Yayıncılık. Ankara.
18. **Özerkan, E. (2007).** “Öğretmenlerin Öz-Yeterlilik Algıları ile Öğrencilerin Sosyal Bilgiler Benlik Kavramları Arasındaki İlişki” Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi.
19. **Öztürk, A., Bayazıt, B., ve Gencer, E. (2016).** Judocuların problem çözme becerilerinin ve sportif güven düzeylerinin incelenmesi (Trabzon Olimpiyat Hazırlık Merkezi örneği). Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 14(2), 145-151.
20. **Sırgancı, G., Ilgar A. E., Cihan, B. B. (2019).** Spora Bağlılık Ölçeği 'nin geçerlik ve güvenilirlik çalışması. Gençlik Araştırmaları Dergisi, 7(17), 171-182.
21. **Vealey, R.S. (1986).** Coceptualization of sport confidence and competitive orientation: preliminary investigation and instrument development. Journal of Sport Psychology, 8, 221-246
22. **Yanar, Ş., Kırandı, Ö., ve Yusuf, C. (2017).** Tenis Ve Badminton Sporcularının Sporcu Kimlik Algısı Ve Başarı Motivasyon Düzeyleri

Arasındaki Farklılıkların İncelenmesi. Spor Eğitim Dergisi, 1(1), 51-58.

23. **Yıldırım, F. (2013).** Sportif sürekli kendine güven alt ölçeğinin uyarlanması ve ortaöğretim

kurumlarındaki öğrencilerde sportif sürekli kendine güvenin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Mersin Üniversitesi, Mersin

